



Tekst: Riemie van Dijk

“WE GENIETEN ER VRESELIJK VAN”

Zelf hebben ze geen kinderen en kleinkinderen. Maar sinds mei dit jaar zijn twee kwieke senioren uit Oenkerk 'oma' voor drie kinderen uit Leeuwarden-Oost, die geen oma meer hebben. Hun warmte en aandacht doet de kinderen én hun moeder goed. Zelf ervaren ze het als een verrijking van hun leven. Reden om andere oma's en opa's uit de omgeving van Leeuwarden op te roepen hun voorbeeld te volgen en buurtgezin te worden.

Hond Daisy laat haar baasjes luid blaffen weten dat er bezoek is. Binnen aan tafel van hun gezellige woning tref ik Jolan (63) en Ina (bijna 68). Ze werken beiden niet meer, maar hebben altijd iets te doen. Jolan geeft Nederlandse les aan nieuwkomers en speelt graag accordeon; Ina houdt van schilderen, haken, breien en tuinieren. Samen genieten ze volop van een vakantie of weekendje weg met hun camper, waarbij ook de hond van de partij is. Sinds mei dit jaar moet hij hun aandacht delen met drie kinderen: Aliece (11 jaar), Sofia (3) en Ivan (1).*

ZAL IK DAAR EENS OP REAGEREN?

Ina, die altijd met kinderen gewerkt heeft, vertelt: “Ik was al langer bezig met het idee om iets te doen met kinderen, maar ik wilde beslist niet dat het werk zou worden. Toen zag ik bij EenVandaag een uitzending over een ouder echtpaar dat iedere vrijdag een jongetje thuis had. “Zal ik daar eens op reageren?”, overlegde ze met Jolan. “Als

jij dat wilt, dan help ik je wel”, was de reactie van Jolan, die oorspronkelijk dacht dat ze niet zoveel met kinderen had. Ina gaf zich op via de landelijke website van Buurtgezinnen en vervolgens ontmoette het stel Yolanda Feenstra, coördinator van Buurtgezinnen Leeuwarden-Oost.

EN TOEN HAD ZE TWEE GROOTMOEDERS

Ina: “Het klikte en Yolanda was enthousiast over wat wij kinderen creatief, muzikaal en sportief te bieden hadden.” Al vrij snel hierna werden Jolan en Ina gebeld: willen jullie ook wel kleintjes? Ik heb een alleenstaande moeder voor jullie met zes kinderen. “YES”, reageerde Ina enthousiast. “Het ging om de twee kleinsten: Ivan van 1 en Sofia van 3. Aliece van 11 wilde ook wel een creatieve oma hebben. Bij de kennismaking met het gezin klikte het direct. Jolan: “Met de kleinsten aten we nep koekjes en dronken we nep thee. De moeder had steeds gedacht: had ik maar een grootmoeder voor de kinderen en toen had ze er ineens twee.”

MOOIE MOMENTEN KOESTEREN

Inmiddels voelen de kinderen zich al helemaal thuis. Ina en Jolan koesteren de vele mooie momenten die ze gezamenlijk beleven. Jolan: “Afgelopen zomer hadden we een zwembadje in de tuin staan, groot genoeg voor de twee jongsten om samen en ook apart in te kunnen spelen.” Ina vult glimlachend aan: “Jolan is er zelfs bij ingestapt. Laatst zijn we wel een uur lang met hen bij de speeltuin geweest en hebben we eikels en kastanjes verzameld.” Jolan: “Als we Aliece ophalen, gaat het eerst van klep, klep, klep. Ze wil dan alles bespreken wat ze de afgelopen veertien dagen heeft meegemaakt. Maar we kunnen ook rustig samen breien of haken. Ze is zelfs een weekendje mee geweest met de camper.” Ina: “Binnenkort heeft ze een feestje en haar feestjurk moet korter gemaakt worden. Ja, daar is oma voor.”

DICHTER BIJ JEZELF, DICHTER BIJ ELKAAR

Over één ding zijn Ina en Jolan het roerend eens: de contacten met de kinderen brengen je dichterbij jezelf. Jolan: “Je wordt kind met de kinderen; je denkt nergens aan, bent helemaal in het nu. Toch wel bijzonder dat dit er op mijn 63ste nog uit komt.” Ina: “We liepen een keer te wandelen in het park en toen begon de jongste te huppelen. Wij zijn maar mee gaan huppelen.”

Ze merken ook dat de kinderen hen onderling dichterbij elkaar brengen. “Nadat ze geweest zijn praten we de volgende ochtend nog verder: heb je wel gehoord wat Sofia zei en gezien wat Ivan deed? Wat was het leuk gisteren met Aliece hè? Laatst moesten we vreselijk lachen toen Sofia van drie haar oudere zusje nadeed en “nope” zei.” Na een bezoek met Aliece en haar vriendin aan de Apenheul, was het puur genieten van het gebabbel op de achterbank.

VOORBEELD VOLGEN

Het stel roept andere senioren op hun voorbeeld te volgen. Jolan: “Doe het als je het leuk vindt of probeer het gewoon; ik wist ook niet dat ik het zo leuk met kinderen zou vinden.” Ina: “Weet ook dat je goed begeleid wordt. Yolanda houdt de vinger aan de pols. Ze kijkt of we niet te veel hooi op onze vork nemen en belt tussendoor om te vragen hoe het gaat.” Eensgezind: “De kinderen zitten in ons systeem, we zijn gek op hen.” ■

* Vanwege privacyoverwegingen zijn de namen van de kinderen veranderd.

BUURTGEZINNEN IN LEEUWARDEN-OOST

Sinds een aantal maanden is het landelijke initiatief Buurtgezinnen actief in Leeuwarden Oost.

Onder het motto *Opvoeden doen we samen*, koppelt Buurtgezinnen gezinnen die steun kunnen gebruiken aan een stabiele familie in de buurt. In ieder gezin zit het wel eens tegen en soms stapelen problemen zich op. Bijvoorbeeld door een echtscheiding, door ziekte van een van de ouders of door een kind dat extra zorg nodig heeft. Of je staat er alleen voor; een zware taak,

waarbij even tijd voor jezelf niet vanzelfsprekend is. Dat vraagt veel van ouders. Met tijdig een steuntje in de rug kan de last van ouders wat verlicht worden en kunnen de kinderen wat extra aandacht krijgen.

Coördinator Yolanda Feenstra heeft al een aantal keren gemerkt dat kinderen en ouders behoefte hebben aan een opa en/of oma als steungezin. Bijvoorbeeld omdat ze die zelf niet hebben of omdat die niet in de buurt wonen. Senioren uit Leeuwarden en omgeving die steun willen bieden aan ouders

en hun kinderen kunnen een kijkje nemen op de website www.buurtgezinnen.nl of contact opnemen met Yolanda Feenstra 06-58993783; yolandafeenstra@buurtgezinnen.nl

